

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára:
 Egész évre 1 frt 80 kr.
 Fél évre — „ 95 „
 Negyed évre — „ 50 „
 Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és „Mozsgazda” előfizetési ára:
 Egész évre 3 frt — kr.
 Fél évre 1 „ 50 „
 Negyed évre — „ 80 „

Szerkesztik:
LEPSÉNYI MIKLÓS
 és
NÉMETH GELLÉRT.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Práter-utca 44. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemény, és esetleges reklamációk.
 Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10kr

Herko Páter: Legfőbb törekvésed legyen é bandát szétugratni.
 (Magyar Néplap: Nojssz, szépen szétugratta azt! Inkább maga is közéjük állott.)

Ébredés.

Aj, vaj! hangzik szüntelen a jebuzeusok között, amiért hogy az a párizsi zsidószövetség parancsára összetákolta polgári házasság sehogy se akar csinálódni. Hiába vett Eötvös Budapest legszebb részében Terézia városban, a zsidó negyedben palotát. Csak nem akar az a polgári házasság sehogy sem indulni. Hiába csinált Kossuth biztosítási intézetet, a polgári házasságot még se fogja biztosíthatni az ő zsidókálvinistái számára. Hiába tették meg a zsidóújságok Román Miron oláh érseket a párizsi zsidó főrabbi helyettesének Magyarországon: az oláh köznépek meg az oláh közpapságnak még se kell a polgári házasság. Hiába hívogatják és nógatják szemtelenül az esztergomi primást a jakcek, hogy kövesse Román Miron és csapjon föl ő is a polgári házasság előkolomposának.

Szent Pál ezeket mondja Titushoz írt levelében: vannak sokan hasztalan beszédűek és hitegetők főképpen a *körülmetéltek*nél, kiket meg kell feddni, kik egész házakat (most már *házakat* is) felforgatnak tanítván, amiket nem kellene, undok nyereség kedvéért. Ne figyeljete a zsidók meséire, és az igazságtól elfordult emberek parancsaira, kiknek meg van fertőztetve az ő elméjük és lelkiismeretük. Kik vallják, hogy ismerik az Istent, cselekedeteikkel pedig tagadják; mivelhogy utálatosak, hitetlenek és minden jócselekedetre alkalmatlanok.

Ezekre mondjon aztán kadenciát ha tud a tudós tanár ur, a primásnak eddigi tanácsadója.

Szent Pált a zsidók egy szóval se dicsérették. Pedig gondolom, még ma is dicsőítlenk őt, ha nem úgy érzett, ha nem úgy gondolkodott volna, ahogy föntebbi levele mutatja.

A mi jó primásunkat és püspökeink egyikét-másikat dicsőítgetik a zsidó firkászok, „kiknek meg van fertőztetve az ő elméjük és lelkiismeretük.”

Istenem! Vajjon mivel szolgálhattak rá ezen jó urak, hogy az „igazságtól elfordult emberek” őket dicséregthessék. És mi lehet az oka annak, hogy e fohagyoma-illatot terjesztő tömjénezőket szét nem ugratják maguk mellől?

Bizonyára az, hogy nem ismerik őket. Nem ismerik őket úgy mint sz. Pál, vagy mint Dávid király, aki ugyancsak szép imádságot mond a fejükre a 68. zsoltárban.

Ugy látszik, a mi kedves zsidaink már Dávid király idejében is éppen úgy szabadelvűsködtek mint I. Ferenc József király idejében; sz. Pál apostol idejében csak úgy mint Vaszary Kolos apostol-utód idejében; akinek szelid jósága immár oly szemtelenül vakmerővé tette őket, hogy lapjaik után az egész országot telekiabál-

ták azzal a megdöbbenően aljas és borzasztó hazugsággal, mintha a primás hajlandó volna nekik segédkezni a polgári házasság végrehajtásánál.

Sőt vakmerőségük ennél is tovább vetemedett. Orcátlanságukban ugyanis, a püspöki kar háta mögött egyenesen Rómához, a szent atyához mertek fordulni támogatásért a polgári házasság keresztülviteléhez; ahhoz a szent atyához, kit még csak nem régen is megrágalmaztak, mintha beleavatkoznék a liberális magyar állam belügyeibe; azon szent atyához, akinek magas követével a közel multban minden ok nélkül oly magukhoz méltó gyalázatossággal bántak el.

Nem ugy, kaftános barátjai a talmud-erénynek, fizetett szolgálai a párizsi zsidószövetségnek!

Mi hithű, Krisztus meghamisítatlan igaz tanát követő katolikusok a polgári házasság végrehajtásánál még az esetben se segédkezhetnénk, ha nem tudnók is, hogy a polgári házasságot a király és a nemzet megtévesztésével csalárd uton hivatalos erőszak s anyagi előnyök bőséges osztogatásával hajtottatok keresztül a törvényhozótestületekben; most pedig erőszakkal akarjátok a nemzetre rákényszeríteni a párizsi zsidószövetség parancsolatjára.

Ha ti meg akartátok védelmezni Magyarországot függetlenségét a római pápa ellen, aki az ország belügyeibe soha bele nem avatkozott: mi meg meg fogjuk védelmezni azt a párizsi zsidószövetség ellen, amely a polgári házasságnak nyakunkra erőszakolásával csakugyan beleavatkozott az országbelügyeibe, megtámadván a magyarországi független keresztények vallását.

Mily jellemző korunkra ez orcátlán hadviselkedése, mely annyira megy már, hogy legközelebb, ugy lehet, egyenesen követelni fogja a kath. kántortanítóktól, papoktól és püspököktől, hogy ezek hajtsák végre neki a polgári házasság életbeléptetését. A zsidó sajtó már is ugy beszél, mintha az egész püspöki kar támogatását biztosította volna magának s legfőlebb abban volna még egy kis akadály, hogy „az alpapság kontráz a főpapságnak”.

Szent atyánk azt üzente nekünk, hogy hallgassunk püspökeinkre és őket kövessük. Istenem, de hát mikor se kommandójukat nem halljuk, se indulásukat nem látjuk; hogyan hallgassuk szavukat s hogyan kövessük őket?

Szervezetlenségünket tekintve, fejtelenségünket tapasztalva majd alig vagyunk képesek megérteni, mért félnek tőlünk annyira a párizsi zsidószövetség bérencei, zsoldosai. Mint az egykor Róma alá vonult Attilát, őket is bizonyára egy fölsőbb, egy láthatatlan hatalom rettentheti, mert tény, hogy majd a nyavalya kitéri őket, annyira félnek. Mint az erdők réme, a haramia fölriad s

hideg borzangatást érez tagjaiban, mikor a haraszt megzörren, fegyvere után kap s támadásra készen lesi vélt üldözőjét, pedig csak a szellő ingerkedett a száraz levelekkel: úgy viselkednek most a híres zsidószabadelvűek is. Ha egy vallásos hang elrebben fülük mellett, mindjárt azt hiszik, hogy rettegett üldözőjük, a keresztény erkölcs, a hitűség, a kath. vallás sujt le rájuk. Egyszerre fölriadnak s azonnal gyanus portékájuknak, a polgári házasságnak és polgári anyakönyvezésnek biztonságáról gondoskodnak.

Hja, nincs ott nyugalom, ahol a lelkiismeret nem tisztá! Érzik ők, hogy hazudtak mikor a polgári házasság szükségességét hirdették, hazudtak, mikor az anyakönyvelés költségeiről beszéltek, egy-két százezer forintra tévén azokat, holott biztosan milliókba fognak kerülni.

Hogy ne rettegnének, mikor legközelebb napfényre fog kerülni turpisságuk. A nép már legközelebb tapasztalni fogja, mennyi zaklattatást okoz neki az a két szabadelvű vívmány; tapasztalni fogja, mily megbízhatlan kezekbe lett letéve az ő drága érdeke; rá fog jönni, hogy őt a zsidószabadelvű banda lelkiismeretlenül rászedte. Attól félnek már most, hogy ha a nép minderre rájön: számon fogja kérni tőlük, a párizsi zsidószövetség zsoldosaitól, elrablott szent vallását, alkotmányát, szabadságát, szavazati jogát, szentségét és eltékozott nemzeti vagyonát.

Ettől az órától félnek a Tisza-huszárok, ettől fél a zsidóliberális bűnös had. Ennek az előérzete táplálja azt az örökös áj-vájt a jebuzeusok között.

Tudták ők, hogy a népnek nem kellett a polgári házasság s előre sejtették, hogy majd a végrehajtásnál fogja kimutatni iránta való ellen-szenvét. És e sejtelmük valósággá kezd válni, mert mind sürűbben lehet hallani, hogy a nép nem akar élni a zsidószabadelvűek által csinált polgári házassággal, hanem annak ezután is csak a Krisztus által szentségi méltóságra emelt, egyházi szertartás mellett kiszolgáltató szokott házasság kell. Akkor pedig örökre vége Magyarországon a párizsi zsidószövetség által csinált polgári házasságnak. Sőt vele együtt vége lesz sok egyéb rossznak is, teszem azt a Tisza-korszaknak, a Bánffy-kormányának és a zsidószabadelvű érdekszövetkezetnek, mely az egész ország anyagi és erkölcsi tőkéjét elprédálta.

A nép nem fogja tűrni, hogy évi adóját a polgári házasság és polgári anyakönyvvezetés miatti emeljék föl 5—6 millióval, mikor már úgy is alig bírja terhét. Ha sok a liberális éhenkórász, tartsa el azokat a párizsi zsidószövetség vagy a Wekerle-valután 40 milliót nyert Rothschild-cég, de ne tegyék őket új hivatalokba, a nép nyakára.

Érzik ők, hogy ahol a vallás és az alkotmány megvédéséről van szó, ott a nép nem alkuszik, és ott többé rá se lehet őt szedni, mert a nép még se oly buta tömeg ám, amilyennek Wekerle gondolja.

Október elsején léptetik életbe az új törvényeket, melyeket eddig a liberális urak bírálgtak. Ekkor majd a nép fog ítéletet mondani rólok. Mi tudjuk, hogy az az ítélet elfogulatlan, okos ítélet lesz, méltó a vallásos néphez. De tudjuk azt is, hogy ha a nép el fogja marasztalni azokat a törvényhozókat, akik az új törvényeket az ő megkérdése nélkül, sőt tiltakozása ellenére összetákolták: akkor hiábavaló lesz Bánffy uram taktikája, melylyel az adózó polgárság igen nagy részét megfosztotta választói jogától; mert annak dacára is a nép az új választásoknál irgalmatlanul és csufosan meg fogja buktatni azokat az embereket, kik ily csufos játékot mertek vele tüzni.

Dr. Bakonyi Elek
ügyvéd.

POLITIKAI HIREK

A püspöki értekezlet e hó 21-én ül össze s rendkívül érdekesnek ígérkezik. Ez értekezlet feladata lesz ugyanis megállapítani azt a magatartást, a melyet a katolikus klerus az egyházpolitikai törvények következtében előállott új helyzettel szemben tanúsítandó lesz. Élénk vita várható azonfelül a katolikus tanító-intézetek ügyében, melyeknek államosítása iránt, állítólag a hercegprímás a kormánnyal tárgyalásokba bocsátkozott.

Néppárti kör Pinkafőn. Főuraink egyik legnépszerűbb és leglelkesebbjének, *Battányi József* grófnak védnöksége mellett Pinkafőn *néppárti kör* alakult. Elnöke *Rathner Mihály* plébános, alelnöke *Köberl Antal* szódavizgyáros. A kör az általános választások alkalmával *Battányi Tivadar* grófot szándékozik fölleptetni. Gratulálunk a sikeres választáshoz! *Battányi Tivadar* gróf nagy tehetségeinél és ügybuzgalmánál fogva egyaránt méltó a választók szeretetére.

Az anyakönyvvezetés akadályai. Mint a *Magyarországot* az ország különböző vidékeiről értesítik, a községi jegyzők között mozgalom indult meg, hogy ne vállalják el a terhes anyakönyvvezetői állást azért az előirányzott csekély díjazásért. Így Baranyamegyében 24 kerületre már nem akadt vállalkozó s a főispán most újságban hirdeti, hogy aki hajlandó lenne anyakönyvvezetői állást vállalni, adja be folyamodványát. Megmondtuk előre, hogy egy-pár év múlva kétszeresre emelik az anyakönyvezők díját, vagyis kétszeres terhet raknak e réven a polgárok vállaira s úgy látjuk, profétálásunk nagyon is hamar kezd teljesebbé menni.

Kutya van a kertben. Híres Wekerle látszat kedveért erőltetett pénzügyi műveletei kezdik a megjósolt keserű gyümölcsöket teremni. Már eddig is jelentékeny hanyatlás állott be az állami bevételek terén a múlt

évihez képest, a kiadások pedig jelentékenyen szaporodtak. — Uj évtől július elsejéig éppen 3 millió forinttal volt csekélyebb az állam bevétele, mint a mult év ugyanezen időszakában. A kiadások pedig a jelzett 6 hónap alatt 7 millióval tettek többet, mint az előző esztendő ugyan ezen 6 hónapja alatt. Eszerint kerek 10 millióval áll kedvezőtlenebbül pénzügyi mérlegünk mint a mult évben. S mindennek dacára miniszter uraink elég lelkiismeretlenek a népnek erőnek erejével nyakára tukmálni az állami anyakönyvezetés haszontalan sallangját, mely ismét milliókkal terheli költségvetésünket. Oh urak, hát van tibennetek lélek! Nézzétek, a nép rongyos, éheznek és ti a milliókat lelketlenül dobáljátok.

A nemzetiségi kongresszus. Mult szombaton a nem magyar anyanyelvű magyar állampolgárok igen tekintélyes számban gyűltek össze az ország fővárosában, hogy itt közösen tanácskozzanak. Tudós, higgadt, európai műveltségű férfiak voltak a román, szerb és tót nemzetiségek képviselőiben. Tanácskozásukat a „Nemzeti” szálloda tágas udvarában tartották meg, mely azonban szűknek bizonyult. A gyűlést két óraker nyitotta meg *Mangra Vazul*, tiltakozván ama ráfogások ellen, mintha ők kifelé kacsingatnának, a magyar nemzetet újat huznának és kijelentette, hogy a haza szeretetéhez jogot tartanak. A kongresszus határozataira még majd visszatérünk, itt csak azt a távirati szöveget akarjuk hozni, melylyel mindhárom nemzetiség képviselőinek elnöke az apostoli magyar királyt üdvözölte s mely így szól:

Ó császári és apostoli királyi felségének I. Ferenc főzsefnek. A románok, tótok és szerbek, akik itt Magyarország fővárosában össze vannak gyülekezve, a régi hűségű és odaadástól áthatva kéri felségedet, mint a monarchia összes népei védőjét és oltalmazóját, kegyeskednek legkegyelmesebben elfogadni az ő homogialis hűségük kifejezését.

A zsidóliberális budapesti lapok kétségbe vannak esve, hogy a nemzetiségek értekezlete oly méltóságosan folyt le, éppen nem hasonlítván az ő zsidószabadelvű nagygyűlésükhöz. De leginkább megdöbbenetted őket a kongresszus azon határozata, mely szerint az összes nemzetiségek *reviziót követelnek*. Ezzel ugyanis ki van mondva, hogy a zsidók kedvéért csinált, de nekik se kellő új törvények élete legfőleg az általános képviselőválasztásokig fog tartani.

Az anyakönyvvezetők megbízhatósága. Hogy a polgári anyakönyvek mennyire lesznek majd megbízhatók, sejteni lehet abból, amit az anyakönyvvezetők kinevezése körül tapasztalunk. Ez utóbbi körülményre vonatkozólag két csinos esettel szolgál levelezőnk. Az egyik az, hogy egy, a fővároshoz közel eső faluban olyan jegyzőt neveztek ki anyakönyvvezetőnek, a kit 21 pontból álló bünrajstrom révén a legmagasabb fok (500 forint) pénzbírsággal sújtottak, noha a miniszter kijelentette annak idején, hogy büntetett jegyző anyakönyvvezető nem lesz. — A másik községben, ugyancsak a főváros közelében, egy eltűnt és körözött jegyzőt neveztek ki anyakönyvvezetőnek. Nojsz, jaj neked megbízhatóság és hitelesség, ha ilyen kezekbe kell kerülnöd!

A választók lajstomának rovatai.

A nyitrai választásnál a zsidómagyarok szemtelenségeik egyike az is volt, hogy a választótól kérdezték, hány éves? és ha éppen annyi évet nem mondott, mint

a mennyi a jegyzékben volt, a választót szavazási jogától gazul megfosztották.

A kérdés az, mire valók a választók jegyzékének az a rovata: hány éves? mi az állása, foglalkozása? s a t. — Felelet: ez a szavazásra megjelent választó személy azonosságának megállapítására való, miután mindenki személyesen szavazni köteles.

Rendes eljárásnál nem a szavazni akarónak kell nationaléját elmondani, hanem a választó — előmutatja választói bárcáját s megmondja a nevét és lakását. — Erre a szavazatszedő bizottság egyik tagjának a kötelessége a választók jegyzékéből a nationalét hangosan felolvasni, hogy a bizottság tagjai és bizalmi férfiak megmondhassák, ugyanaz-e a személy, vagy nem? — Ha van a bizottsági tagok és bizalmi férfiak közt, a ki a megjelentett személyesen ismeri, annak becsületbeli és kutya kötelessége kijelenteni, hogy ugyanaz, vagy nem. Csak ha személyes ugyanazonossága ellen nincsen kifogás, akkor megkérdéztetik, hogy kire szavaz? És ez beíratik. — Ez a helyes és törvényes eljárás.

A törvényben nincsen, hogy a választók a pártok szerint, mint a viaskodó vadbikák, vadállatok, vagy részeseges, verekedő csöcselék, külön választassanak s külön szavaztassanak. — Ezt a gyalázatot a választók ne engedjék magokon ejtetni, hanem járuljanak a szavazatszedő bizottság elébe vegyesen, mint tisztességes emberekhez illik, akik mások meggyőződésének szabadságát tisztelik. — A szavazatszedő bizottságnak nem szabad tekintettel lenni a pártokra, csak a biztonságra.

Ha Nyitrán ilyen rendszeren eljár volna a szavazatszedő bizottság, az elhaltak és tisztességes földmivelő helyett nem szavazhattak volna csaló zsidólegények s a tisztességes szavazatszedő bizottságnak kötelessége lett volna az ilyen csalókat azonnal letartóztatni s a fenyegető eljárásra kísértetni.

A szavazni akaró egyén azonosságában kétségeskedés, igazi és azonos választóra nézve *becsületesítés* és neki joga van követelni, hogy álljon elő az a gazember, aki személye azonosságában kételkedni s őt csalásról gyanúsítani meri! — Ő pedig igazolhatja azonosságát ősmérs választótársaival vagy okmányokkal, hogy a gazembert megbélyegezze.

Általában a választók viselik magokat méltóságteljesen. Érezzék és éreztessék a szavazatszedő bizottsággal is, hogy ők akkor a népfőlség képviselői.

A korteskedés csunya dolog, ha a tiszta erkölcs és higgadt megbeszélés határait túllépi s vesztegetéssé; és lélekvasárlássá fajul, a minthogy ezeket büntető törvényünk tiltja.

Az ilyen lélekvasárló gazemberrel szemben a tisztességes ember óvatosan járjon el, ha szabadulni tőle bajos, ígéretet is tehet neki, pénzt is elfogadhatja, lohogója alatt eltetheti a jelöltjét, de szavazzon tiszta lelkiismerete szerint, mert ígéretét gazembernek senki sem tartozik beváltani, mint a gyilkolás helyére kényszerült ember nem köteles a gyilkosságot végbevinni, — a tanuk előtt kapott pénzt pedig azonnal tegye le-tétbe, hogy a választás után a vármegye, illetve az alispán rendelkezésére bocsássa a megvesztegetési kísérlet megtorlása végett.

Általában a tisztességes és higgadt választó óvakodik a szándékát, hogy kire akar szavazni? — kurjongatva kürtölni, — ahoz senkinek semmi köze, csak legbizalmasabb barátainak mondja meg, hogy reá számíthatnak, de ők se kürtöljék, hogy a szavazatszedő bizottság előtt szabadon ne szavazhasson, ámbár a mi az utcán vagy kocsmában történik, tisztességes és becsületes embert nem kötelez.

Ezeket tartásuk szem előtt a választók ebben az erőszakos, szemtelen gazsággal telt korszakban.

A képviselők választása körül elkövetett visszaélések, erőszakosságok és a választási jog sérelme népfőlégi sértés!!

A lourdesi Szűz Mária segítsége.

Az Esztergomban megjelenő „Magyar Sion” júliusi számából vesszük át a következő rendkívül érdekes közleményt:

„A múlt hetekben három magyar plébános járt Lourdesban, a mi megyénkbeli, s oly szerencsések voltak, hogy több csodás gyógyulásnak lehettek szemtanúi, (melyek a „Journal de Lourdes” ezidei 18-ik számában le is írják.) De ime egy újabb csodás, rögtöni gyógyulás, mely ittthon Esztergomban, a mi szemináriumunk falai között ment végbe, szemünk láttára tett új bizonyítást a sz. Szűz hatalmáról. A betegek gyógyítója nemcsak Lourdesban, hanem bárhol is műveli csodáit. B. E. növendékpap volt az, a ki a bajával szemben tehetetlen orvosi tudomány helyett a sz. Szűzbe vetette minden bizalmát, tőle várta gyógyulását s nem is csalódott.

B. E. február hóban súlyos ideghajban szenvedett. A naponként növekedő izgatottság, álmatlanság, gyöngeség, ideges fejförgöcsök s különösen a szivben érzett szurások végkép aláásták az erőteljes fiatal ember egészségét. A testi korrall együtt járó depresszió és fásultság olyannyira elhatalmasodott, hogy a különben vigkedélyű ifju egészen megtört, s lelkileg is igen sokat, talán még a testiekénél is nagyobb kinokot állt ki. Április hó vége óta a baj egyre súlyosbodott. A hetenként kroneice megújuló ideggörcsök, rohamok, melyek oly vehemens erővel léptek föl, hogy ily alkalmakkor 8—10 ember is alig volt képes a különben — órákon át — önkívületi állapotban levő beteget ágyában lefogni, felémésztették összes erőit. Az agyban és gerincoszlopban jelentkező fájdalmak miatt már hátán sem tudott feküdni, s emellett a test és végtagok hideg volta, s a dermedtség állapota mindig gyakoribbá vált. Junius 15-én pláne, ami eddig még egyszer sem történt, az idegrángások három ízben ismétlődtek, ugyanarra, hogy a mindinkább elhatalmasodó légzési nehézségek a megfúlás veszélyével fenyegették a hiszpapot. Az orvosok több ízben alkalmaztak morfium injekciót, — ám hiába! A beteg leszámolva a tudomány nyújtotta gyógy- és segélyeszközökkel, egyedül a Gondviseléstől várta gyógyulását, s hitből fogván fel szenvedését, magát a boldogságos Szűz szeretetébe ajánlotta, tőle hatalmas pártfogását kérte.

E perctől kezdve nem volt hajlandó egy cseppet is bevenni az előirt csillapító szerekből, hanem a lourdesi csodavizhez folyamodott, a sz. Szűzhez imádkozott, egyre azt hajtogatván, hogy a sz. Szűz meggyógyíthatja, ha akarja, s utóbb, hogy meg is fogja őt gyógyítani. Sőt a napot is megnevezte előre, mondván: Szerdán meg fogok gyógyulni. Több következő napon át rövidebb, hosszabb ideig tartó rohamok gyötörték, s oly fájdalmak voltak, hogy még a leggyöngédebb érintésre is fölajdult. 19-én reggel 7 órakor magához vette az Ur szent testét, s még egyszer tőle telhetőleg összeszedvén magát, égő gyertyával kezében buzgón imádkozott a sz. Szűzhez. A fájdalmak $\frac{3}{8}$ tájban ismét élesebben jelentkeztek, a beteg nagyon elbágyadt végre elaludt s nagyfokú transpiracion ment át. És ime, mi történtek?

1/10 óra után fölül ágyában, rettenetes izgatottság veszt erőit rajta. „Meggyógyultam!” — kiáltja; magára kapkodja ruháit, s a négy hó óta beteg ifju, ki utóbbi időben botra támaszkodva csak pár lépést tudott tenni, hármásával veszi a lépcsőket, s a házi kápolnába szalad hálát adni annak, ki visszaadta régóta nélkülözött egészségét. — Elmult minden fájdalma, étvágya megjött, jó kedélye és ereje visszatért, — szóval egyszerre meggyógyult. És e naptól kezdve teljesen egészséges, jár s kel, mint annak előtte, anélkül, hogy a gyógyulás óta lefolyt idő alatt csak egy percre is rosszul lett vagy gyöngének érezte volna magát.

Maga az orvos sem tud természetes magyarázatot adni e változáshoz. Ime, ismét egy tanulságos eset azok számára, kik kontár kezekkel szeretnek belemarkolni a supernaturális titkokba, nekünk pedig uj ok Szűz Máriát dicsérni és magasztalni.

Részvét nyilatkozatok.

Azon elmarasztaló ítélet alkalmával, mely lapunk felelős szerkesztőjét királyserzés örve alatt államfogházra nyilvánította méltónak, a katolikus közvélemény megbotránkozva jajdult fel és valósággal elhalmozta szerkesztőségünket részvevő és az ítéletért vigasztaló leveleivel. Lepsényi Miklós a közönség ez izgatott hangulatát felhasználhatta és saját ügyének előnyére igen jól kiaknázhatta volna, de páratlan szerénysége nem engedé, hogy saját dicsőségére csak egy sort is közöljön. A megható szép leveleket drága emlékeként eltette, mint a közbecsülés bizonyítékát, de nyilvánosságnak nem adta át.

Miután ez idő szerint szerénytelenség vádja őt nem értheti, mi most felbontjuk az értékes levélcsomót s egyiket-másikat kinyomatjuk lapunkban, hadd lássa a liberális banda, miként a katolikusok is meg tudják becsülni az ő nagy embereiket s minden pimaszkodást nem hagynak szó nélkül. Ime a levelek:

Tekintetes szerkesztőség!

Fájó szívvvel sorakozunk mi is azok közé, kik föltisztelendő Lepsényi Miklós ur gyalázatos meghurcoltatása és elítéltetése felett részvétüket nyilvánítták a „Magyar Néplap” hasábjain. A szívünk úgy összenőtt a mi kedves szenvedő vezérünk szívével, hogy amit neki kell szenvednie, mi is vele szenvedjük. Egyedül az vigasztal, hogy őt nyugodtan látjuk szenvedni az igazságért; őt pedig vigasztalja az, hogy minden sor írása lelkünkben él. Lesz még nekünk is ünnepünk. Mint a néppárt hívei és buzgó vallásos honpolgárok: le fogunk számolni a mi üldözöinkkel. Látjuk már, kik azok, kik zsidó pénzért, hatalomért a szegény magyar népet nem csak kenyértől, szavazati jogától, de egyetlen hitvallásától is megrabolják immár.

A nép szava — Isten szava! A mint Isten megutálja és megveti azon istenteleneket, úgy utáltuk meg mi is őket. A mi ébredésünk adjon örömet Lepsényi Miklósnak és a „Magyar Néplap” szerkesztőinek, minden pártfogóinak. A piciny vízcseppből lesz a zápor. Az elnyomott nép és a szenvedő, üldözött vezéreink könnyéből is lehet még vihar, mely elsöpri majd a szemetet és megtisztítja a levegőt.

Bodaik (Fejérmegye).

A „Magyar Néplap” olvasói.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Kérem szivesk djék alkalmissal főt. Lepsényi Miklós urat értesíteni, hogy alul írott se feledkezett meg róla. Tudjuk jól, hogy méltatlan szenved, de azért ne esüggedjen. — Jó az Isten!

Alázatos szolgálója

Fehér György.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Fogadja részvétünk nyilvánítását. Köszönjük szives fáradozásait értünk, kikért még a sötét börtöntől se rejtett vissza. Egy benső ösztöntől buzdítatva imádkozni nem szününk meg az egek urához, hogy adjon elég erőt Lepsényi Miklósnak keresztiviseléséhez. Mi egyesült erővel imádkozni fogunk, mert tudjuk, hogy az imádságnak igen nagy ereje van, hisz Krisztus Urunk is imádkozott még az ellenségeiért is. Az Isten szent áldását kérjük reája!

Szany 1895. július 6-án.

Maradunk mély tisztelettel
Orbán György
több választó polgár nevében.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Nem tudjuk mi azt írásban vagy szóval kifejezni, mennyire fáj nekünk főt. Lepsényi Miklós ur ártatlanul történt elítéltetése. De, hogy fájdalomunknak jelét adjuk: próbálkozunk a „Magyar Néplap“ selymosi olvasói nevében tolmácsolni.

Szívünk legbensőbb érzéséből küldjük a legőszintebb nyilatkozatunkat, és kérjük az egek urát: adjon a főtisztelendő urnak ezen súlyos megpróbáltatása között erőt és kitartást. Hogyha pedig kisegíti ezen helyzetéből, új erőt merítve ismét azon kitarló szorgalmával Isten és felebarátja iránti nagy szeretetével áldja meg, tartsa meg a szegény, elnyomott katolikusok ótalmára, szegény magyar hazánk javára. Ilyen emberek kellének minél többen, akkor elérnénk minél előbb célunkat. Bizunk a jó Istenben, aki a benne bizókat nem hagyja el soha; fel fogja még ő emelni ezt az eltiport katolikus egyházat is. Bizunk a mindeneknek alkotójában, hogy jönni fog s jönni kell egy jobb jövőnek. Oh bár minél előbb elhozná az ég ura! Egnek és földnek hatalmas Istene, ne vedd meg már szegény elhagyott népedet, mentsd meg ezektől az álprófétáktól, mutasd meg nekik, hogy egyedül te vagy az Ur és Isten, mert ők másképp nem ismernek meg téged! Miért hagyod uram, magad megcsufoltatni és szolgálódat meghurcoltatni, mikor neked csak egy szavadba kerülne és mind a porba hullana a te összes ellenséged! Ne engedd, kérlek alázatos szíveddel, ne engedd magadat, a te rendeléseidet és drága egyházunkat megaláznai, hanem mutasd meg a te hatalmadat mindazoknak, akik ismerni nem akarnak. Most is az a hatalmad van, mely volt, midőn Pétert, a te szolgálódat, angyalod által csodálatosan kiszabadítád az ellenségei kezéből. Oh szabadíts ki minket is és magasztald fel ezt az oly nagyon megalázott anyaszentegyházadat. Szégyenítsd meg csodálatosan a te fölvulkodott ellenségeidet!

Fogadja főtisztelendőségéd minden hitű selymosi katolikustól köszönetünk és nagyrabecsülésünk kifejezését, melylyel maradunk alázatos tisztelet szolgálói

Selymos 1895. júli 9-én.

Nagyfejeő Lajos, Nagyfejeő Pál.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

A legnagyobb sajnálatunknak adunk kifejezést, midőn főtisztelendőségéd szomorú helyzetére gondolunk. Fogadja azon szivbeli, forró, imádságos óhajunk kifejezését, hogy főtisztelendő ur a nehéz fogság elviselését minél könnyebben kitölthesse és hitűnknek megrendíthetetlen harcos vezére lehessen a kiszabadulása után, mit Isten minél előbb adjon.

Mély tisztelettel

Nágoecs

Vajay Ferenc.

Szeretett kedves atyánk!

Fogadd tőlünk legnagyobb részvétkifejezésünket és tudd meg, hogy mi veled együtt szenvedünk, testileg ugyan nem, de lelkileg annál inkább, mert téged fogtak el tőlünk, aki mint jó pásztor és gondos atya örködel fölöttünk. Reád sütötték a felségsértés gyalázatos bélyegét, börtönre itéltek, mert kötelességedet teljesítetted, nem néztél gyáván, hogy a zsidó-kormány szentségeinket semmivé tehesse; mert megismertetted a néppel a jogtalanul rajtunk elkövetett gazságait. Te reád, ártatlanbáránnyra a gonoszság bélyegét sütötték a fenévedak. De mi ezt is köszönjük, mert ezen bélyeggel egy tündöklesz előttünk, mint a fölkelő nap. Te általad támadott új fényes hajnal a magyar nemzet fölött levő nagy égboltozaton. Oh, te magyar néppárt megteremtője, szegény, elnyomott népünknek igaz jó barátja, szentséges hitűnknek buzgó apostola, hogy legyünk képesek ezen jóságodat megköszönni?

Hálákat adunk az egek Urának, Istenének, ki tégedet — úgy látszik — megszabadításunkra küldött!

Küldtük mindnyáján: Eljén Lepsényi Miklós!

Kelt Tisza-Füreden 1895. Junius 28-án,

Kész szolgálói: Rente Péter, Secskó István, Kis Bertalan, Buday József.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Én ugyan már ez év elején nyilvánítottam őszinte testvéri részvéteimet igazságtalan és méltatlan elítélése fölött, melyet az igazságnak hivatott szolgálói ő felségének, a királynak nevében diktáltak fölszentelt személyre akkor, midőn a véres szája zsidó irkászokat fölmentettek; de annál szivesebben nyilvánítom ki itt nem csak magam, hanem hibeim nevében is megbotránkozásunkat és szomorkodásunkat a fölött, hogy a hitű papokat a mai időben úgy, mint a régi pogány századokban, az igazság kimondásáért börtönnel büntetik és kegyetlenül sujtják.

Teszem pedig ezt annál készségesebben, mert a héten járt nálam egyik hívem, névszerint Fekete János és arra kért, folyamodni nevében önagyméltóságához, az egri érsekhez, hogy az eszközöje ki azt, hogy főtisztelendő szerkesztő ur helyett ő tölthessen ki három hónapot a szegedi börtönben, mire ő készségesen vállalkoznék, mert az ő előtte megfoghatatlan, hogy egy derék papot csak azért csuknak el, mert sz. hitűnknek igazságát védelmezte.

Ez utóbbi tekintetben egy szíveddel, lélekkel éreznek együtt többi hibeim, kik most sem bírják elhinni, hogy a Szűz Mária országában lehetséges legyen az, hogy a polgári házasságot behozzák, hogy ne a templomba, hanem a falu házához kelljen a jegyeseknek házasságkötés végett menniük.

Fölvilágosítottam az illetőt, hogy kérelme teljesíthetetlen, hogy hiábavaló fáradság volna e végett irni,

min 6 nagyon elsomorodott. *) Ez eset azonban napnál fényesebben bizonyítja, mennyire nem igaz a szabadelvű kormánynak azon vakmerő állítása, hogy a magyar nép többsége kívánja a polgári párosodást, az anyakönyvek világiasítását, az állítólagos vallásszabadságot.

Türelmet, kitartást és Istentől bő vigasztalást kívánva, rokoni indulattal és tesvéri szeretettel maradok
Ecséd, 1895. jun. 28.

tisztelő paptársa
Dolánszky Alajos, ecsédi plébános.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Végzetlen fájdalommal és könnyhullatással a legnagyobb részvétemet fejezem ki azon vakmerő, igazságtalan elítélés felett, melyet főtiszt. Lepsényi Miklós uron elkövettek. Én alulírott május 1-én személyesen beszéltem tisztelendő Lepsényi Miklós urral és ajánlottam magamat helyette a börtönt elszenvadni, de nem lehetett. Azóta imádkozom érte a jó Istenhez, hogy mentől előbb szabadítsa ki őt a börtönből és helyezze ismét a dicsőségbe, mint Krisztus Urunkat. Hiszem és remélem, hogy ki is szabadítja nem sokára. Vigasztalja magát azzal, hogy millió és millió jó nép imádkozik érte.

Turkevényben, 1895. év, május 17-én.
Kovacsoszky György.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Szent hitünkért szenvedett vértanúsága alkalmából fogadja katolikus magyar szívünknek legmelegebb részvétét. Az ilyen dicső példa tanítja meg házánk katolikusait lelkesedésre hitünk igazaiért, s így fog majd azon börtönökből, melyekbe az ellenséges hatalom bátor hitvallóinkat zárja, előtörni a jog és igazság azon szabadsága, mely egyházunkra és hazánkra az óhajtott jobb napokat földéri.

Nemes szívét vigasztalja meg az, a kiért szenved!
Endrőd, 1895. június 16.

A katolikus polgári társulat tagjai.

TÁRCA

Az államfogház lakójához. **)

*Légy boldog súlyos börtönödben,
Légy boldog szeretett atyám!
Szivedben ég a népszerűtet
S így ott se fogsz szenvedni tán.*

*) Igaz, a büntetést átvállalnunk nem lehet. De én hiszem, hogy Isten előtt az olyan készség is nagy érdem, amilyent *Fekete Szerk.*

**) E verszetet közlése alkalmából egy megjegyzésünk van. A zsidóliberális lapok kifogván immár a támadó eszközökből: ujabban azzal szoktak ellenünk támadni, hogy mi butítjuk a népet. Igaz, körmonfont hüncsűségekre nem tanítjuk őt. De hogy nassatalkal szellemét műveljük és szívét nemesítjük: annak megcáfollatlan izbonvságául közöltünk már tárcacikkelyt egy *juhász-bajtártól* és kö-

*Nem szenvedhetsz úgy börtönödben
Mint künn kis néplapod mellett.
Ott sóvárgás tán, itt küzdelem
A népért egész életed.*

*A népé egészen életed.
Néki szentelve éjt- napot
Küzdész kitartón, rettentetlen, —
Nem úgy mint az árnyék-papok.*

*A nép legelhagyottabb fia
Tenéked édes gyermeked;
Mindegyikhez egyformán érez,
Mindegyikért dobog szived.*

*Tőled tanul meg a magyarság
Szeretni vallást és hazát.
Ne adja Isten, hogy sokáig
Nyelvedet elnémíthassák.*

*Buzgó imával kérjük le rád
Jó Istenünk áldásait
S bizva reméljük, hogy bent téged
És itt künn minket megsejti.*

*Nyugtasson meg az a tudat, hogy
Krisztus ártatlan szenvedett.
S hogy magadét megnemesítsed:
Ajánld föl neki szenvedésedet!*

Tisza-Füred

Buday József
napszámos.

A mi jegyzőnk.

Én ültetem a bodzafűt,
Használja más az árnyékát!

— Miben fárad, komám uram? — Adj' Isten jó napot!

E lármás hangon fölradott kérdés ütötte meg fülemet, amint vasárnap délután méhesemben olvasgattam.

A hangról azonnal fölismertem Béres János öreg bíró uramat, aki a gyónási ájtatossága végzése után egyszerre elfelejti, hogy lassu hangon is lehetne beszélni s még a templomi imádságát is oly fönhangon végzi, hogy akár a harmadik padbeli szomszédja is észrevehetné, ha valami hibát tenne benne.

Igaz, hazudni, káromkodni vagy másokat megszólítani nem szokott soha, hiábavalóságokra se igen

szóljuk most e verszetet egy *napszámostól*. Igaz, a zsidóliberális kibérelt írói ékezebb nyelven tudják elmondani hazugságaikat: de az igazi szívérzelem nem szorul kendőző szerekre, cifra szövegmokra. A természetes virág, bár milyen egyszerű, szebb a csinált virágnál. E verszetet egyszerű ember romlatlan szívének igaz érzelmeit fejezi ki s minden olvasónk szívében megtalálja azt a börtönmelven megzendüllet.

Szerk.

vesztegette a szót, hát ami jót mondott, győzte rá hanggal.

Mindjárt gondoltam, hogy valami fontosabb ügy kedvéért jött át jegyző komájához, mert különben el nem mulasztotta volna egyetlen vasárnap se, éppen mint az Isten-tiszteletet, hogy ki ne nézzen a tagjára, ahol most éppen sok a látni valója, mert úgy hallottam, hogy mindjárt aratás után kihordatta kaptárait is a tagra s megkezdte a méhek legeltetését.

A jegyző szíveséggel viszonzta az üdvözlést, de már a kérdésre nem felelhetett meg, mert bíró uram akkorra más beszédbe kezdett.

— Azt gondoltam, hogy megírja komám uram a jelentést a képviselőtestület délelőtti határozatáról. Azért jöttem át, hogy azt megnézzem. Mert most is azt mondom: azokkal az urakkal határozottan kell beszélni. Meg kell velük értetni, hogy ha valamit csinálnak, előre vizsgálják meg lejtjét-voltját, mert senki se köteles más bolondjainak a magából házat építeni. S hogy már éppen házról emlékeztem: tessék megírni nekik, hogy nem ingyen, hanem még pénzért se kapnak a liberálisok a faluban házat, amelybe a polgári anyakönyvvezetőjüket bekvártélyozhatnák. Sőt bent a faluban telket se kapnak, amin építhetnének, ha csak a boltos zsidó ki nem hurcolkodik kedvükért a házából.

Most már tisztában voltam vele, miért jött át az öreg. Meg akart róla győződni, vajjon úgy készíti-e el komája a jelentést, amint azt az öreg mise után tartott gyűlésben, leginkább az ő kardoskodására megállapították.

A képviselőtestület ugyanis azt végezte, hogy a község se ingyen, se pénzért nem hajlandó lakóhelyiséget adni a polgári anyakönyvvezetőnek.

— A jelentés már meg van, komám uram, mondja a jegyző, csak még ezzel kell kiegészítenem e!

— Azzal a bodzafával?

— Igen, ezt kell még elültetnem az udvarban, mert a jelentésben arról is megemlékeztem, hogy a polgári házasság kiszolgáltatásának helyéről gondoskodva van. Nos hát azért ültetem el ezt a bodzafát, hogy ha ki talál jönni a főszolgabíró, meg ne foghasson szavamban.

Bíró uram mindjárt elérte a tréfát s jó ízű kacagott hozzá.

A főszolgabíró ki nem állhatta az örökös erőszakoskodása miatt s egyszerű falusi bíró léteire akárhányszor orrára vetette neki az egész pártjának és kormányának bűneit.

— No, no, komám uram! Aztán nyakát ne törje ám valahogy az a gödör, amit a bodzafának ás.

Jobban csak ingerkedés végett mondotta ezt az öreg mert maga se félt tőle, hogy valami kellemetlenség származhatnék a dologból.

A jegyző ugyanis szintén olyan ember volt, akinek Istenen kívül senkitől sincs oka félni. Az egész megyében úgy ismerték őt, mint a pontosság és lelkiismeretesség mintaképét. Azért ha megyegyűléseken felszólalt, annak a felszólalásnak mindig meg szokott lenni a maga haszna. Sokszor egymaga képviselt valamely elvet, de addig nem nyugodott, míg annak az elvnek barátokat nem szerzett. Egyetlen egyszer történt meg vele, hogy magára maradt.

Behozták ugyanis a muszáj-polgáriházasságot a polgári anyakönyvvezetéssel együtt s arról volt szó, hogy kiket tegyenek meg polgári papoknak. Összehívták a megye székhelyére az összes jegyzőket, ahol eléjük adták, hogy a kormánynak egyedül a jegyzői karban van bizalma ahhoz, hogy ez a fontos, ez az elsőrendű állami

ténykedés kifogástalanul végeztessék. Kecsegették őket fényes kilátásokkal s egyelőre egy-két száz forint tiszteletdíjjal is, értésükre adván, hogy ezzel a szerény díjazással csak addig kell beérniök, míg a nép egy kicsit hozzá szokik az új állapothoz és felejtí a régít. Természetesen azt se hallgatták el előttük, mi lehetne a következménye annak, ha a jegyző urak egyike-másika huzakodnék e fontos állami ténykedés elvállalásától.

A jegyzők eleinten csak szemmel keresték egymás arcán a hatást, hanem aztán egyikük-másikuk szóval is megnyilatkoztak.

Hogy azonban tetszik-e nekik, nem e, az új hivatal, — arról egyikük se szólt. Mindegyik csak azt szerette volna kihüvelyezni: igazán jár-e majd vele egy kis ferblire való.

Mikor aztán a főszolgabíró megismételte nekik a díjazásra való biztos — kilátást s ők megnyugodtak benne: szót kért a keresztényfalusi jegyző s mindenekelőtt kijelentette, hogy eddig még egyetlen szót se hallott arról, amiről tulajdonképpen tanácskozni kellene, hanem látott egy vásári jelenetet, amelyben egyik fél árt ígér, a másik pedig árt kér egy olyan holmiért, amit még egyikük se ismer, egyikük se látott.

Az egész gyűlékezést látható módon megütöközték e szavakon, mert mindenki érezte, hogy az öreg Jámbor (így nevezték a keresztényfalusi jegyzőt,) holmi alatt tulajdonképpen a polgári esketést és anyakönyvvezetést értette.

Ő azonban nem sokat törődött beszédje illetlen hatásával, hanem folytatta azt zavartalan nyugalommal.

— Mi jegyzők vagyunk, ugymond. Arról kell tehát beszélni, hogy jegyzők akarunk-e maradni, vagy pedig polgári papokká akarunk lenni; marha passzusokat akarunk-e írni, vagy esketési bizonyítványokat? Mert két urnak nem lehet szolgálni. Vagy községi jegyzők maradjunk, vagy állami könyvvezetők legyünk. Mert e kettő közt választani kell. Én már választottam. Megmaradok községi jegyzőnek, aminek engem a keresztényfalusiak megválasztottak és állami hivatalnok se ingyért, se fizetésért nem akarok lenni és nem is leszek soha. Részemről az egyház dolgába belekontárkodni nem fogok soha és így se nem esketek, se anyakönyvet vezetni nem fogok. Ajánlom magamat a tekintetes főszolgabíró urnak és példám követését tisztelt kolléga uraimnak. Nekünk falusi jegyzőnek semmi közünk ahhoz, honnét veszi az állam az ő új hivatalnokait. Én részemről községem ellen való árulásnak tartanám, ha más hivatal vállalásával községem polgárait kijátszanám, akik engem a maguk hivatalnokának választottak meg és jegyzőségért fizetnek. Nekem állami hivatalnokok közt semmi keresetem nincs. Isten önökkel!

E szavak után fogta kalapját és eltávozott. Fájta neki, hogy jegyzőtársai egytől-egyik megalkudtak egy másik hivatalra, melyért talán azt fogják majd elhanyagolni, amelyért a szegény nép fizeti őket.

Haza érvén, tüstént elmondotta a történeteket öreg bíró uramnak és az esküdteknek, akik mindnyájan megdicsérték őt férfias és keresztényies viselkedéséért.

Nem sokára rá, éppen a múlt héten, a megye kiírt a községekre, hogy nézzenek hajlékot a polgári anyakönyvvezetők számára.

Keresztényfaluba is megjött a rendelet s mint a jegyző szavából értették, azzal küldötte vissza a község, hogy: nincs és nem is lesz.

Jól tudja azonban minden jegyző, hogy a liberális urakkal nem lehet ily könnyen végezni, mert erőszakosak nagyon. Annál jobban tudta ezt a keresztény-

falusi, aki nem mai gyerek már s aki nem egyszer útközött meg a főszolgabírákkal.

Hanem félni annyit se félt tőlük, mint egy leesett mákszem.

— Tudja, komám uram, mondja a bírónak, e jelentés majd bemeleg most, a főszolgabíró pedig kijön, Hanem csak hadd jöjjön. Készülök a fogadására.

— Aztán hogyan?

— Csak úgy, hogy addig ide ültetem a sarokba ezt a bodzafát és ha a főszolgabíró azt fogja követelni, hogy gondoskodjék a község *ülendő* helyről, ahol a polgári házasságokat annak rendje és módja szerint össze lehessen majd boronálni: kivezetem őt ide a bodzafa alá és megmutatom neki, hogy már gondoskodtam.

— No, ez jó lesz, mondja nevetve a bíró. De bátha baj származnék belőle.

— Nem félek én attól. Az én dolgom rendben van, én belém igaz uton nem lehet belém kötni.

— De hát a liberális hatalmasság nem keresi ám az igaz utat.

— Tudom, de nem törődöm vele, ha állásomba kerül is. Én a vallásomból gunt üzni nem engedek, mert a hivatalom csak ideig-óráig boldogíthat, de a vallásom örökké. A főszolgabíró csak a hivatalomból turhat ki, de Isten a gehennára is vethet.

— Igaza van, komám uram.

— Még fülébe is éneklek a főszolgabíró urnak, ha kitar a hivatalomból:

En ültetem a bodzafát,

Használja ki az árnyékát!

HIREK

A Szentlélek kegyelme. *Baján* aug. 4-én újra*) lélekemelő ünnepélynek voltunk szemtanúi. E napon ugyanis teljes meggyőződésből, szorgalmas és lelkiismeretes előkészülés után *Berta Mózes* F. aszalói 21 éves ref. ifju visszatért a kath. egyház kebelebe. Ft. Lang Márton nyug. esperes-pleb. szívéhez szóló szavakkal buzdította a szorgalmas ifjút, hogy nyíltan vallja meg hitét mindenkor. A jó Isten szent kegyelme vezérelje ez élet ezer veszélyei között e jólelkű ifjút.

Brutális támadás. Győr-Révfaluból olyan piszkos esetről értesítik lapunkat, mely ritkítja párját s fényesen bizonyítja, mennyire üldözi nálunk a liberalizmus a ker. kath. vallást és annak egyházi szolgálóit. A durva merénylet a következő: Folyó hó 6-án a győri kármelita szerzet tiszteletre méltó és közbecsülésben álló tagjai, számra négyen, szent mise után kifelé indultak a mezőre s a révfalusi hidhoz érvén, azon átmenni szándékoztak. Volt azonban ott egy ácsorgó protestáns ember, aki durva szavakkal tiltotta el őket az ingyenes átkelés-től, holott az atyáknak erre kezdettől fogva engedélyük van. Minthogy pedig a szerzetes atyáknál egy fillér se volt s így jogtalan követelésének eleget nem tehettek, ott vesztegeltette őket a hidfőnél. És sajnos, — mondja levelezőnk, hogy a katolikusok között nem találkozott senki, aki a szent atyákat e durvaság ellen megvédelmezte volna. Végre is egy köztisztviselőben álló asszony-

*) F. é. március 19-én Kovács B. József 19 éves ceglédi ev. reform. ifju szintén ott hagyta Kálvint, a hitehagyott papnak, téves tanát s visszatért az Isten fia; Jézus Krisztus által alapított római kath. egyházba.

ság, özv. Schlosser Ignácné segített rajtuk, aki templomba menendő éppen arra tartott s aki aztán hősies bátorsággal verte le a hitvány támadót. — Hanem aztán meg is lakolt tetteért a becstelen utonálló, mert a révfalusi nép ertelülven a merényletről, este macskazenét rendezett tiszteletére, ablakait bedobálta, hogy a zenét jobban hallhassa, kertjének palánkjait összetörte és még a községből is száműzni akarja őt.

Haas és Deutsch. Ezt a két nevet annyira együtt szokták emlegetni, hogy az ember szinte hajlandó hinni, hogy a viselője szakasztott olyan, amilyenek a „Herkó Páter” rajzolja: két fejű, vagy — mivel e fajnál az orr a fő, — két orru szörnyeteg, mely aranyat zabál. Pedig hát a Haas is más, meg a Deutsch is más ember — volt. Igen, csak volt. Mert Deutsch immár nem vállalkozik, nem gseftel többé, ő megtért Ábrahám kebelebe. A mult héten villámgyorsan futotta be a fővárost a hir, hogy a sokszoros milliomos Deutschet egy elbocsátott alkalmazottja agyonlőtte. A hir igaznak bizonyult. A gyilkos a Haas és Deutsch vállalkozók egy elcsapott alkalmazottja, akit az keserített el, hogy Deutsch őt kihallgatni se akarta. Ugyanis néhány ezer forint követelése volt a sokszoros milliomoson, mert még mint alkalmazottja (főerdőgondnok) olyan üzemet dolgozott ki neki, melyet évtizedeken keresztül fognak használni. Deutsch azonban szóba se akart vele állni. haragudott rá azért, mivel egyszer a bíróság előtt — az igazságnak megfelelőleg ugyan, de ebbeli kényszerűségből — ellenük vallott. A meggyilkoltnak elvülhetetlen érdemei vannak a magyarországi zsidóliberalizmus körül, melynek sok százezer forintba menő áldozatot hozott. És nagy része van a politikai erkölcsök megmetyezésében, mert ő volt az, — mondják, — aki a hirlapokat összevásárolta, azokkal elveket megtagadtatta s kényszerítette rá őket, hogy egyedül a liberalizmust imádják. — Duszgazdag ember volt, naponkint fényesen lakmározott. Gyilkosa — mondják — egy nyomorult Lázár, aki elzalogosított zsebórája árán vette meg magának az szabad életben elköltött utolsó falat kenyeret. A Lázár még életben van, a duszgazdag már elköltözött. Ne irigyeljük a sorsát egyiknek se. Az Isten legyen irgalmas, kegyelmes mindkettőjüknek!

A posztikisztliást elfogták. Bizonyára emlékeznek még rá olvasóink, hogy tizenegy év előtt egy feltűnő lopás történt a budapesti főpostahivatalnál, melynek udvaráról elloptak egy kosarat 240,000 forint pénz-tartalommal. A tettest hiába keresték mindekkoráig. Most végre elfogták. Neve *Csombor Imre*. Akkor, mikor a lopás történt, postaszolga volt. Minthogy gyanu terhelte őt, a szoigálatból elbocsájtották, amivel ő valószínűleg édes keveset törődött, mert elég jól ment dolga. Az úgy azóta elévült és így őt büntetni többé nem lehet. Az eltulajdonított összeget azonban polgári per útján mindenesetre vissza fogja tőle követelni a károsult állam és valószínűleg meg is térül minden kára, mert Csombor nem prédálta el a rengeteg pénzt.

Életmentő képviselő. Almádi, balatoni fürdőhelyen egy fővárosi mérnök fiatal felesége nagyon messzire ki-merészkedett a balatonra, noha nem tud uszni. Egyszerre oly mély helyre jutott, hogy elmerült. Mikor a következő pillanatban felbukott, segítségért kiáltott, a mit az éppen odaérkező Óváry Ferenc országgyűlési képviselő meghallott. A képviselő a fiatal asszony után uszott, el is érte és ki akart vele uszni a partra, de a hölgy úgy belekapaszkodott, hogy alig tudott mozogni. Szerencsére Ébert uszómeister kötelelet vetett be Óvárynak, s ez ennek segítségével kijutott a partra, a megmentett fiatal asszonnyal együtt.

Szerencsétlenül járt gyóntató. A pozsonmegyei Vöröskővárának vidékszerzte ismeretes gyóntató-papja, Prokopiusz pater, ki husz éve működik Pálffy István gróf családjánál, e napokban két tüzes lovon a senkivici állomásra hajtattott. Egy ereszkedőn megbokrosodtak a lovak s vad futásnak eredtek. A kocsis nem bírta fékezni a dühös állatokat s ekkor a gyóntató atya is segítségére sietett, de ketten sem állíthatták meg a lovakat. A kocsi ekkor belezuhant az árokba s Prokopiusz és a kocsis messzire estek. A lovak erősen megsérültek, de azért tovább vonszolták a hintót, míg ez össze nem tört. Prokopiusz pater kifecamította a karját és súlyos zúzódásokat szenvedett. Mindazonáltal gyalog akart bemenni Modorba, de esakhamar elájult és az országuton összerogyott. Ugy vitték be a városba, a hol Horvay dr. és Tartal dr. vették ápolás alá. A messze vidéken ismeri gyóntató atya iránt általános a részvét. A kocsis szerencsésen megmenekült a veszedelemtől.

A Kossuth Lajos-utca új alakja. Tulajdonképpen e napokban kezdődött a Kossuth Lajos utca kiszélesítése. Az utca jobb felén ugyanis hozzá fogtak a Károly-körút sarkán álló kétemeletes ház lebontásához. Ez, valamint a szomszédos nagy bérház is eltűnik a föld színéről, de mögöttük már készen áll az egyik sarkon a tornyos, négyemeletes pompás bérház s az újvilág-utca sarkán az országos kaszinó hatalmas palotája. Az új épületekben még a nyáron megnyílnak a fényesen berendezett új üzletek.

Éjjeli különhajó járatok Bécs és Budapest közt. A dunai személyszállító forgalom élénkítése céljából a Duna gőzhajós-társaság Bécs és Budapest között legközelebb új összeköttetést fog létesíteni. Ez a berendezés hihetőleg alkalmas lesz arra, hogy a közönség a Bécs és Budapest között olcsó és kényelmes személyszállító hajózást az eddiginél nagyobb mértékben vegye igénybe. Az éjjeli különhajó Bécsből Weissgärbertől és a Prater-rakpariról augusztus 19-én fog indulni. Indítás Bécsből este 7 óra, megérkezés Budapesten a rá következő reggel 7 óra tájban. Rendkívül olcsó menetárak vannak tervbe véve s a hajón jó éjjeli szállásról gondoskodva lesz. Ez újítás egyéb részleteit a legközelebb kiadandó hirdetések fogják közölni.

Szent István napja. Az első magyar apostoli király, Szent István emlékünnepét aug. 20-án a hagyományos kegyelettel ülik meg a fővárosban. A szertartás reggel hétkor kezdődik a budai kir. palotai Szent Zsigmond-kápolnában, honnan a szent Jobbot körmenetben viszik a Mátyástemplomba. Itt lesz a főistenisztelet, melyen Vaszary Kolos kardinális hercegprímás pontifikál. Az ünnepi beszédet Kereskényi Gyula érdi esperes plébános tartja, a kit erre most hivatott fel a hercegprímás. — Bécsből jelentik, hogy Szent-István napján ünnepies mise lesz a Szent-István templomban. Ez alkalommal magyar prédikáció lesz s a bécsi magyar dalárda fog énekelni a kóruson.

Komlóssy Ferenc nem mond le. A „Hircsarnok” című könyvatos tudósító e napokban azt a hírt közölte a lapokkal, hogy Komlóssy Ferenc, az esztergomi egyházmegye érseki főtanfelügyelője lemondott állásáról, mert a püspöki kar nem méltatta érdemeit. E hír cáfolatául Komlóssy Ferenc urtól Tarsáról a következő távirat érkezett:

„Főtanfelügyelői állásomról nem mondtam le. A lapokban fölhozott indokok, ha igazak volnának is, nem alterálhatnak, hisz nem a püspöki kart, hanem az esztergomi egyházmegyét szolgálom és így csak is főpásztorom akarata lehet elhatározásomnál irányadó. Komlóssy Ferenc.”

Veszedelmes álom. Pozsonyban Willnek Antal ki-nézett a második emeleten levő lakása ablakából s el-aludt és pedig úgy, hogy az arra menő rendőr vette észre rémülve, hogy fél testtel kihajolva az alacsony párkányu ablakon mélyen alszik. Egy kis mozgás s le-zuhant volna a kövezetre. A rendőr által előhívott em-berek létrát állítottak a falhoz, a rendőr fölmászott s a szobába taszította Willneket, ki az időközben össze-esődült néptömeg láttára csak annyit mondott: „No de ilyesvalami!”

Lourdes-naptárak. A magyar és tőnyelvű *Lourdes-naptá-rakat* a „Magyar Néplap” ft. szerkesztője szives volt a dalmáciai szeplőtelen fogantatás temploma javára a trappista árvaház tulaj-konába visszabocsájtani. Tisztelettel jelentjük, hogy a naptárakat ft. *Mészáros Kálmán* lesz szives kiadni, akihez a megrendelések egyedül intézendők és senki máshoz. A naptárakat az apát ur pártlan diszítéssel látja el. A tartalmat illetőleg pedig meg lesz lépve a közönség *Lasserre Henrik* eredeti levele, és arcképe, valamint a csodagyógyultak eredeti arcképei által.

Egyházi szerek, műhímzések, miseruhák, zászlók, kereszt-úti- és oltárképek, csillárok, fehérneműek, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánljuk Szűts és Társa, a bibornokérek és Magyarország hercegprímásának udvari szállítóit Budapesten. — Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: *Lepsényi Miklósnak* sajnálatos elíteltetése által fölmerült költségek viselésé-hez adományaikkal járulni szivesek voltak:

Ráckevéről: H. Kovács Márton 50 kr. többen 60 kr. összesen 1 frt 10 kr. Ft. Sipos Imre plb. Mo-csolád 1 frt. Mondai János Bél 50 kr. Özv. B. Balázsné szül. Kribesz Teréz és családja 1 frt 60 kr. Csontos Sándor Péntekfalú. Többek részéről 2 frt 40 kr. Hor-váth Mátyás és neje Und 1 frt. Pisy Sarolta Magyar-diószeg 50 kr. Kucsera Ferenc Nyitra 50 kr. Nagys-báró Billott Nándor Dalmad 5 frt Bodolai István Erzsé-betfalva 1 frt. Kaczinból: a község pénztárából 5 frt, a rózsafűzér társulat pénztárából 5 frt, a kaczóni ft. plb. címzetes kanonok 5 frt összesen 15 frt. Zalányi Ida urnő Kolozsvár 3 frt. Eisenhut Matild urnő Pécs 1 frt. Zentáról Gombos Imre. János és András 1—1 frt összesen 3 frt. Ifj. Golovits Ferenc gyűjtése Szt-Lőrinc saját részéről egy ifj. Csabai János és Baranyai Gábor 1—1 frt, özv. Cs. Szabó Józsefné 50 kr., Kerekes Sa-rolta 70 kr. többen 1 frt 50 kr. összesen 5 frt 70 kr. Sári László gyűjtése Beled-Béla major saját részéről 50 kr., többektől 80 kr. összesen 1 frt 30 kr. Erős György gyűjtő-ívén Daja pusztá (Duna-Adony) saját ré-széről 50 kr., Kukucs Anna 50 kr., többen 1 frt 23 kr. összesen 2 frt 23 kr. Ozsvár Mátyás utján Ó-Kanizsa többen összesen 1 frt 20 kr. Ifj. Balczárek Péter és neje Magyarbél 1 frt. Nemes Erzsébet és Sipos Karo-lin urnők Győr 50—50 kr. Mrenna József Zavar 1 frt. Berzáci Mihály Kassa 1 frt. Ft. Lepsényi ur „kassai tisztelői” 42 frt 54 kr. Budapestről Kováts Matild ut-ján Lescsényi Mariska 50 kr., Fron Julia 50 kr., ferenc-városi dohány gyári munkásnők 1 frt 82 kr., többen 1 frt 50 kr. összeg 4 frt 32 kr. Hampola Károly So-mogy-Endréd többek részéről 4 frt 25 kr. Plantovits József Tapolca 1 frt, ifj. Czinger József, K. Nagy Julcsa és ifj. Bredák János Ráczkeve 50—50 kr. összesen 1 frt 50 kr. Jászberényből id. Kulín József 1 frt, özv.

Horváth Ignácné 60 kr. Özv. Gyurás Andrásné ivén Péder többben 1 frt 70 kr. Ifj. Teupli Márton Csanálos 1 frt. Jagicza József Gombolyagról gyűjtése 1 frt.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzáink intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanújának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. Aldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

Szent Péter lánc-szövetsége.

Az egyház mindenkor tiszteletben tartotta azon kincz eszközöket, melyek által ellenségeink utján Isten jámbor szolgálóinak hithűségét próbára tette. A kereszt, mely hajdan gyalázat jele volt, miután Üdvözítőnk rajta kiszenvedett, legnagyobb kegyeletünk tárgyává lett. Hasonlóképp tiszteletben tartja az egyház szent Péter láncát is, mely az angyal érintésére kezéről és lábáról a bőrtönben lecsúszott. Tiszteletére Rómában nagyszerű templom épült s egy szövetség is alakult, mely bucsukkal van ellátva, s melynek tagjai szent Péter láncának és a fordított keresztnek kicsinyített alakját magukon hordják, többnyire óralánc gyanánt. E szent Péter láncszövetségéről szóló tudnivalókat főt. *Kálmán Károly sóska* (Fehér m.) plebános ur összeírta egy könyvbe és kész arra a nagylelkűségre, hogy aki hozzá utalványoz 55 krajcárt *Lepsényi elítélésének költségeire*, annak az említett könyvet bérmentve megküldi. Ha tekintjük, hogy e könyv 1 forint és aki az említett jó célra 55 krt ad, az a könyvet megkapja, méltán remélhetjük, hogy azt minden hithű kath. iparkodik megszerezni. Szerk.

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Lajos, toulouse-i püspök.

Augusztus 19.

Királyi vérből származott. Anyai ágon a magyar nemzethez, atyai ágon a franciához tartozott.

Atyja II. Károly Nápoly és Szicília királya, anyja Mária, V. István magyar király leánya.

Atyai ágon sz. Lajos francia királynak; anyai ágon sz. Erzsébetnek volt unoka öccse. 1274-ben született.

Mint gyermeket, nem a játék nem a mulatozás, nem a világias szórakozás, hanem az ájtatos imádság vidította, örvendeztette.

A bold. Szűzet kiválóan tisztelte s szerette. Tisztelete nemcsak szóban, nemcsak imádságában nyilvánult, hanem a bold. Szűz erényeinek főképp a sz. tisztaságnak gyakorlásában. Ártatlanságát, szűzi szeplőtelen tisztaságát egész életén át megőrizte. — Emellett angyali szelidsége, szerénysége az angyal nevet szerzé meg neki. Már 7 éves korától fogva sanyargatta testét, öklöklötte a testi rossz vágyak csirait.

Édes anyja örömmel szemlélte jámbor gyermekének ájtatos buzgalmát.

Atyja háboruba keveredett az aragoniai királlyal. Tengeri csatában az aragoniai király győzött; Károlyt, Lajos atyját is elfogta.

Hogy Károly országába hazamehessen, három fiát s 50 főrangú nemest kellett maga helyett kezesekül nála hagynia. E kezesek között az akkor csak 14 éves Lajos is volt.

A kezesek busultak. Lajos vigasztalta őket.

„A szerencsétlenség mondá, igen hasznos azoknak, kik Istennek kívánnak szolgálni. Ez alkalmat nyújt nekünk a türelem, az alázatosság, az Isten akaratján való megnyugvás erényeit gyakorolnunk és mi ilyenkor sokkal hajlandóbbak vagyunk, mint bármikor az erények gyakorlására.”

Lajos a kezeségi fogságot sokba nem vette. Annak kellemetlenségeit önsanyargatásával még növelte. Minden mulatságtól tartózkodott. Sokat böjtölt, hetenkint gyónt, naponta sz. misét hallgatott, a bold. Szűzet folyton tisztelte, Krisztus urunk szenvedéseiről gyakran elmélkedett. Mint-hogy szabadon járhatott, szabadságát arra használta fel, hogy a templomokat kórházakat, látogatta, a betegeteket ápolgatta.

Két sz. Ferencrendi szerzetes folyton vele volt. Ezekről a keresztény tökéletesség felől mindig többet és többet kérdezett. Éjjel felkelt és a szerzetesekkel együtt zsolozsmázott. Midőn pedig egy izben súlyosan megbetegedett, meg fogadta, hogy ha felgyógyul, addig nem nyugszik, míg sz. Ferenc rendjébe nem léphet.

Lajos felgyógyult. Fogadását megtartotta, jól-lehet ez igen nagy akadályokba ütközött.

Az arragoniai király ugyanis és Károly Lajosnak atyja, abban egyeztek meg, hogy Lajos nélkül fogja venni az arragoniai király nővérét. Károly pedig Lajosnak átadja a nápolyi királyságot.

Lajos Barzelbuából 7 évig tartott fogságából hazatérve, közlé édes atyjával elhatározását. Édes atyja viszont az ő tervét tudatta vele.

Lajos azonban a királyságról és a házasságról hallani sem akart. A királyságról, Róbert az ő öccse javára le is mondott. „Jézus Krisztus az én birodalmam, mondogatta, ha őt birom, mindent birom; ha azonban őt nem birom, mindent elvesztettem.”

Atyja nem akart Lajos elhatározásába beleegyezni. E beleegyezés nélkül a szerzetesek nem akarták Lajost rendükbe felvenni.

Hosszas ellenkezés után az apa végre bele nyugodott abba, hogy Lajos az egyházi rendbe léphessen.

IV. Celesztin pápa Lajost a lyoni érsekségre szemelte ki. Lajosnak azonban sikerült e nagy méltóságot magától elhárítania.

22 éves korában VIII. Bonifác pápa felmentése folytán áldozó pappá szenteltetett fel. Nemsokára pedig ugyancsak felmentéssel toulousei püspökké szenteltetett. E püspökséget csak engedelmességből fogadta el.

Az egyházi rend felvételéről tudnivaló, hogy az áldozó papsághoz 25 év legalább csak megkezdve — a püspökséghez pedig betöltött 30 év kívántatik.

Áldozó pappá szentelhető azonban az is, aki 24 éves és 1 napos. E 24 évből a püspöknek hatalmában áll egy évet elengedni. Ez a püspöki felmentés. A pápa ez egy éven felül még 8 hónapot szokott elengedni. Így tehát püspöki fölmentéssel ha 23 éves és 1 napos, pápai fölmentéssel pedig, ha 22 éves és 4 hónapos fölmentendő, szentelhető pappá.

Lajos mielőtt püspökké szenteltetett volna, hogy fogadását teljesítse, 1296 karácsony vigiliáján Rómában az „Ara Cseli“ kolostorban a szerzetesi fogadalmakat letette.

Püspökké 1297 február havában szenteltetett. A szerzetesi ruhát mint püspök is viselte.

Midőn egyházmegyéjébe tért, papsága és hivei úgy fogadták, mint fejedelmet, áhitata mindenkit meghatott s őt mindenki előtt kedvessé tette.

Mint püspök a kórházakat felkereste a betegekről atyailag gondoskodott. Jövedelmét a szegények között kiosztá. Minden nap 25 szegényt tartott el. Őn asztalára keveset fordított. — Testétől minden élvezetést elvont, azt különféleképpen sanyargatta. — Megyéjét meglátogatta. Jótékonyága, szentsége mindenütt áldásosan hatott a hivekre.

Az Ur Isten szent áldása kísérte szent működését, buzgó fáradozását. Lajos azonban mégis aggódott, attól félt, hogy püspöki hivatalát nem tölti be elég pontosan, azért e nagy tisztségre magát méltatlannak ítélvén, a püspökségről lemondani, kolostorba elvonulni és ott saját lelkéről gondoskodni volt fővágya.

Rómába indult azért, hogy a pápától, a püspökségtől való felmentését kérje. Utközben azonban szülőföldén megbetegedett s nemsokára az Urban el is hunyt, 1297, augusztus 19-én 23 éves korában.

A marseillesi sz. Ferencrendiek kolostorában temettetett el.

1317-ben 20 év múlva még édes anyja életében a szentek közé iktattatott. Ereklýei 1423-ban Valenciába szállították és tétettek örök nyugalomra.

Két nagy akadálya a szent életnek, a földi jólét és az ifju kor.

Az evangelista írja, hogy itju közeledett az Ur Jézushoz. Azt kérdezte, mit tegyen, hogy az örök életet elnyerje.

„Ha az életre be akarsz menni, tartsd meg a parancsolatokat.

Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, oszd ki a szegények között és jöjj, kövess engem és kincsed lesz az égben.

Az ifju ezen elszomorodott, mert igen gazdag volt.

Ime, nem így sz. Lajos. Ifju még; magas rangú mint világi, hiszen királyfiú; magas rangú mint egyházi, mert püspök. Az élet örömei feléje mosolyognak. Ő elfordul tőlök. Felfelé tekint, Jézust keresik szemei, Jézusért dobog szive. Lemond a királyságról, lemond az ifju élet örömeiről, lemond az egyházi méltóságról. Örök szüzességet, tökéletes szegénységet, feltétlen engedelmességet fogad. A kolduló szerzet szegényes ruháját ölti fel.

Kisebb emberré lesz-e ezáltal?

Nem! Emléke mindörökké megmarad. Fényben, dicsőségben ragyog.

Tiszteljük őt. Mért?

Előkelő származása miatt? Nem.

Nero a pogány római császár az ismert világ ura — Julián a hitehagyott császár, Nagy Konstantinnak rokona. Vajjon tiszteljük-e ezeket is? pedig ők is fejedelmi vér.

Tiszteljük őt, miért?

Magas egyházi méltósága miatt? Nem.

Nesztor, Apollina, is szintén püspökök. Nevüket az egyháztörténelem megörökítette, de nem tiszteletünkre, hanem sajnálkozásunkra tették magokat méltókká. Emlékük nem vidit, hanem szomorít.

Tiszteljük őt. Miért?

Kora, nagy tudománya miatt? Nem. Mért tehát?

Mért? Mert szent.

Ifju és szent.

Előkelő származása és szent.

Magas rangú és szent.

Hazám ifjai? E szent ifju példája ragyogjon előttünk. Esedezünk hozzá, hogy mi is, miként ő, kora ifjuságunktól fogva szentül éljünk, szentül haljunk! Jézuséi maradjunk!

Alakítsunk sz. Alajos társulatot!

Jézusnak gyönyörűség az emberek fiai között lennie és az ember ne örüljön-e, ha az Ur Jézus közelében lehet, ha az Ur Jézus előtt elpanaszolhatja baját? Ha az emberek is meg tudnak vigasztalni, vajjon az Ur Jézus nem tudna-e még inkább? Ha az emberek is tudnak raitad segíteni, vajjon akkor Jézus nem tudna-e

még inkább? De hát te nem bántod, te nem busulsz. Neked nincs szükség Jézus vigasztalására. Minek men-nél akkor hát te a templomba? Ugyebár?

Ugyan mindig busulsz-e, amikor a korcsmába, a mulatóhelyre mégy? És csak akkor mégy-e oda, amikor a bubánat mardos? Dehogy csak akkor! Elmégy te oda akkor is, pedig akkor mégy gyakrabban, ha jó kedved van.

Nos és az Ur Jézussal te nem akarnád közölni örömedet, jó kedvedet? Neki nem köszönnéd meg, hogy az életbajoktól megóvott? A kísértések, bűnök ellen megóvtalmazott? Nem mondanál neki ezért halát?

Ha valaki jót tesz veled, ezért őt ugyebár nem gunyolod, hanem dicséred. Mondd csak, Jézus nem érdemelné-e meg, hogy őt is dicséred, őt is magasztaljad, az ő jóságát, az ő szépségét, az ő erejét, az ő bölcsességét áldva emleged?

Ugyebár te is segítettél másokon. Nos, a korcs-mában is nem kínáltad-e meg pajtásodat a te borod-ból, pálinkádból? Talán fizettél is neki egy-egy üveggel.

Mért tetted ezt? Tartoztál-e vele? Dehogy! Mért tetted tehát? Mért? — Azt akartad, hogy ő is mu-lasson, még pedig veled, mert te jó szemmel tekin-tettél rá.

No lásd, nem tehetnél-e te valami ilyenformát a templomban is? Nem hogy talán a te pajtásodat ott is megkínáld borral, pálinkával, szivarral, hanem, hogy rajta más módon segíts, úgy t. i., hogy a jó Jézushoz érte is imádkoznál. Nem telnék ez ki téled? Ugy hiszem igen. Tudod-e már most, mit tégy te ott az Oltáriszentség előtt? Könyörögi segítségért az Ur Jézus-hoz! Kérj segítséget az életbajok s a bűnkisértések ellen. Köszönd meg az Ur Jézusnak testi lelki jóté-ményeit! Dicsérd, áldd, magasztald őt! Könyörögi em-bertársaidért, lelki, testi javukért!

Lásd, van mivel elüznöd-unalmadat! Próbáld meg! Nem fogod megbánni, ha az isteni tiszteletet megelőző-leg, mondjuk már a második harangszókor a templomba mégy; vagy ha az isteni tisztelet, a sz. mise, litánia után is ott a templomban maradsz és imádsz Jézust.

Azt már nem hiszem, hogy te csak akkor tudnál valami jót tenni a templomban, amikor énekel, más-kor ellenben nem. A kis gyerecske ilyen, az csak akkor tud imádkozni, amikor az édesanyja vete együtt imá-dkozik, magánosan ellenben nem. Te is talán csak ak-kor tudnád imádni, legalább szóval a jó Jézust, ha másokkal együtt imádkozol, vagy énekelsz?

Próbáld egyszer már magad lábán is megállani. A korcsmában „helyre legény” iparkodol lenni. Ne légy hát kis gyerecske a templomban. Aki még nem tudja, hogyan kelljen magát viselnie, aki ott csak ját-szani, beszélgetni, nevetgélni tud, de imádkozni, az Ol-táriszentséget imádni nem. Mondd már egyszer, s is-mételgesd magad jó szántából is, hogy imádtassék és áldassék a legméltóságosabb Oltáriszentség!

LEVELEZÉS.

Tekintetes szerkesztő ur!

Tán érdekelni fogja egy olyan kormányparti gyű-lés lefolyása, amelyen nem ígérnek eget-földet annak a szegény, agyon nyomorgatott népnek.

Néhány, különben igen okos politikus, kik szép haszon reményében lelküket is eladnák az ördögnek, f.

hó 4-ére Szempcen tartandó kormányparti értekezletet hívott egybe abból a célból, hogy az ellenzéki Szemp-cen kormánypartit alakítsanak. Vérmes reményekkel néztek a gyűlés fényes sikerei elé a hős vezérek; elké-szültek a remek beszédek, melyek már csak azért is gyűjtöttek volna, mivel azokban eltekintve más egyéb közérdekű kérdésektől szó lett volna a műtrágya fon-tosságáról, a megyei utak kavicsozásáról, a szállítási díjak csekélységéről, stb.

Hogy a szempci választó polgárok e rendkívül tanulságosnak ígérkező értekezlet gyönyörűségeiben nem részesültek, annak maguk az okai. Egyszerű, józan eszűkkel ugyanis úgy gondolkodtak: teremtsen a kor-mány jobb gabona árakat, hogy gyenge termésünkért annyi pénzt kapjunk legalább, amennyivel rémséges nagy adóinkat kifizethessük. Nekünk az olyan kormány, mely minket csak nyom, melynek az Ur Isten sem kell s nyakunkra hozza a polgári házasságot, ezt a torzszű-löttet, nekünk az olyan kormány nem kell. A nép, mely ilyen kormányt támogat megérdemli sanyaru sorsát.

Igy gondolkodva feléje se néztek a kormánypart értekezletnek, melynek ideje a délutáni istentisztelet idejével esett egybe a vallásos vezérek nagyobb dicső-ségére, kiknek látniok kellett, hogy a szempci választó-polgárok mégis csak az Ur Istent imádják s nem a kormánypartot!

Megesett tehát az a furcsa história, hogy a kor-mányparti értekezleten a főszolgabíró, szolgabíró jegy-zőn és vagy tíz a választott nemzetségből való Galici-ából ideszármazott (uj) recepciós polgártáron kívül senki meg nem jelent, mért is az értekezletet fölöszlatták.

A szempci ker. kath. választó polgárok őszinte szívvel sok ilyen látogatott gyűlést kívánnak a kormány-partnak szép Magyarhon más vidékein is s akkor biz-ton remélik, hogy sorsuk jobbra fordul.

Szempcen, 1895. aug. 6-án.

Kiváló tisztelettel maradtam

egy választó polgár.

Jelentés.

Jövő évre ünnepeljük hazánk ezredéves főállá-sának emlékét. Mindenki tudja, hogy ezernyi súlyos megpróbáltatások közt ezt az államot egyedül keresztény jellege mentette meg az enyészettől. És e keresztény jellegét rá szent István király-aposztolunk nyomta, aki a magyar népet kereszténnyé és ez országot keresztény állammá tette. Ez áldott lelkű királyapostol emlékét tehát, különösen ez elpogányosodott korban mindenkép-pen dicsőíteni és magasztalni kell, kinek-kinek legjobb tehetsége szerint. Tiszteletét minden keresztény haj-lékba be kell vinni: e célból páratlanul fényes kiállításu naptárt fogunk közrebocsájtani Szent István király naptára címen. Kérjük azért ol-vasóinkat, járuljanak hozzá első szent királyunk tisz-teletének terjesztéséhez az által, hogy e naptárra előre figyelmesed tesszenek mindenkit s annak megszerzését minden ösmerősüknek ajánlják. Az ára a „Magyar Nép-lapban” jelezve lesz.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Lapunk múlt számában bemutatott a *liberalizmust* oly hü képben, amilyennél hübb már nem is képzelhető. A mai számban ismét a mi ellenfeleinknek akarunk kedvestedni, (mert olvasóink előtt tudom hogy nem valami kedves dolog, mikor ily ocsmányságok képét hozzuk) azzal, hogy most meg az ugynevezett függetlenséget rajzoljuk le. E fôlvétel akkori idôbôl való, mikor Kossuth Lajos há visszajött a hazájába. A képen ott van a „Herkó Páter,” mint a jó hazafiak személyesítôje. Ott van az akkori kormány miniszteriuma és a titkos kormánypárt néhány elôkolomposa. Csupa éhenkórász népség, mely minden percben várhatta, hogy kituzzák alóla a gyékényt s mely elmerülése előtt mint utolsó menedékhez kapott Kossuth nevének örököséhez. Szabadelvé úgy mint negyvennyolcas kormánypárt vetélkedve hinteggették a rózsát Kossuth Ferenc lábai elé s felô volt, hogy a tömjénillattal végre is megbôdítják a jövevényt. Hogy ez meg ne történhessék, azért sietett az érkező Kossuth Ferenc elé a Herkó Páter alakjában az elfogulatlan és egyedül hazafias katolicismus. Figyelmeztette rá ôt, honnét fejegeti a hazát a leguagyobb veszedelem s tanácsolta neki, hogy elsô és legszentebb kötelességének tartsa szétverni azt a bandát, mely a képen látható. — És a nagy Kossuth há mit cselekedett? — *Maga is kénytelen állott.*

Kinek ne jutna itt eszébe az egyszeri két koma? Mindegyik iszákos frater volt s nem törődtek vele, ha szenvedélyüket követve sárba kellett is feküdniök. Feleségeik kölcsönösen kérték ôket, hogy jobbitsák meg egymást. Nem használt semmit. Iszákoskodtak és heverésztek minden undokságban tovább is.

Egyszer az egyik részegen tántorogván haza, belesett az utszéli esaternába s onnét piszkolt ki. Nem sokára meglátja komáját, aki szintén arra felé tántorgott s oda szól neki:

— A nyüstyt, komám uram, segítsen ki ebbôl a piszokból!

A koma próbál lehajolni, de hiába, nem megy. Gondol egyet s oda fekszik komája mellé.

— A piszokból nem tudlak kihuzni, hanem azt megteszem, hogy a te kedvéért én is belefekszem. . . .

Bizony, bizony a függetlenségi párt nagy szája vezérei se fogják kiűszítani a liberálisokat a piszokból, hanem megteszik a kedvükért, hogy ôk is bele fekszenek abba.

Hogy fuladnának bele!

A szerkesztôség üzenetel

Sz. P. Makó. Bécsben csak a magyarok ünneplik, akiknek e napon magyar prédikációt is tartanak minden évben, az oltani kapucinus atyák templomában. — K. J. Portélek. Rengeteg sok a dolgozunk, minden erônköt igénybe veszi — el is sorvasztja, — azért nem bírjuk hordozni még más keresztjét is. Majd ha egy kicsit megenyhülhetünk, szívesen fölveszük az ön keresztjét is, hogy legalább egy darabra elvigyük. — G. R. Gyanafalva. 1. Nehezen. Ha mégis, akkor mindenesetre országos jellegű lesz. 2. Már talán meg is kapták. Ha még nem: forduljanak a néppárt központi irodájához, (Budapest, Podmaniczky-utca) a tól megkaphatják ingyen. — P. J. Pölöske. Olyan szövetkezetet önmaguknak kell alakítani, mert a központi szövetkezet nem egyes emberekkel érintkezik, hanem csak községi szövetkezetekkel, ha azok még olyan kicsinyek is. — A másik dolgot jól cselekedték. Azt hazudták a liberálisok, hogy a hiába való és töltsleges polgári anyakönyvezés

nem kerül többé néhány százezer forintnál. Hát ezt e kis költséget most ne varrják a nép nyakába, hanem kérjék a zsidóktól. — Budapest, Bajnok-utca. Hogyne volna különbség India és Hinda kezt? India egy óriási birodalom 260 millió lakossal, hindu elnevezés alatt pedig ugyanezen birodalomnak Brahma-vallású lakosai meg tudni az esetleges különbséget. Nos hát Hindosztán egy földrajzi elnevezés, melyvel Indiának egy részét, a Ganges folyamterületet szoktuk megjelölni. Népe művelt, de műveltsége egészen más, nemü, mint a miénk itt Nyugaton. — Sz. J. Gyalla. Nálunk nincsen. Forduljon a Szent-István-Társulathoz (Budapest, Szentkirályi-utca). — K. K. Eger. Azok a könyvek nem a miénk s szállításuk alvalmával el kell róluk számolnunk, tehát csak készfizetés mellett adhatjuk. Nem bizalmatlanság ez, hanem az ügymenet követelménye. — Személyi híreket nem szoktunk közölni, azért kénytelenek vagyunk kívánságának itt a szerkesztői üzenetek közt felelni meg, jelentvén, hogy ön b. nevét, (*Körmata*) belügyminiszteri engedéllyel *Kövesre* változtatta. A verset legelőszerebb lesz elküldeni a jó barát után. Egy becses, szép emléket fog birni benne.

Budapesti piac.

Hivatalos árak:

<i>Bors</i>	bánági	uj	78—82	kg.	6.30	6.50
—	tiszavidéki	„	78—82	„	6.30	6.55
—	pestvidéki	„	78—82	„	6.30	7.35
—	fishermegyei	„	78—82	„	6.90	7.15
—	bácskai	uj	78—82	kg.	7.00	7.25
<i>Rizs</i>	—	„	70—72	„	5.95	6.05
<i>Árpa</i>	takarmány	uj	60—62	„	6.25	6.55
<i>Árpa</i>	égetni való	„	62—64	„	6.60	6.90
—	szíriai	„	64—65	„	7.20	8.30
<i>Zab</i>	—	„	—	„	—	—
—	—	uj	39—41	„	6.10	6.30
<i>Magyar</i>	bánági	uj	75	„	5.95	6.00
—	másrész	uj	72	„	5.90	5.95
<i>Érték</i>	uj	„	—	„	6.00	6.60
<i>Répces káposzta</i>	—	„	—	„	8.75	9.00

Lásztüzel. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5	6
frt	12.40	11.80	11.10	10.70	10.30	9.70	8.70
	7	8			F	G	korpa
	8.10	6.70			4.70	4.50	

100 kilonként, öszsznylt tisztá súlynak értve.

Zöldeségüzlet. Ponsonyi petrezselyem 8.—10 frt; porosnyí sárga répa 5—7 frt, budapesti sárgarépa 5—7 frt, vöröshagyma 7—10 frt, sárga makói hagyma 6—9 kr., foghagyma 20—40 frt, sárga burgonya 3.—4 frt, rózsaburgonya 3.—4 mind méter-mázsáknál. Zeller 6 frt, párhagyma 75 kr. céklarépa 80—150 kr, fekete retek 60—180 frt, kalaráb 8—10 frt. kelkáposzta — frt, fejes káposzta 12—15 frt, vörös káposzta 16—20 frt, mind 100 darabonként. Kekukft 100 cs. 40—60 kr., kapor 6 csomó 10 kr. torma 100 drb. 10—20 frt, metélőhagyma 15 cs. 10 kr., zöld petrezselyem 15 cs. —10 kr., laboda 1 kosár 60—80 kr. kelbimbó 1 csomó 50—1 frt, madárbegy 1 cs. 50—1 frt, vörös saláta 1 cs. 40—60 kr, Karfiol darabja 10—25 kr, paradicsom 100 drb. 50—2 frt. fejes saláta 100 darab 30—50 kr., carotta 4 cs. 10 kr., hónapos retek 5 csomó 10 kr., sóska 1 cs. 20 kr., bab 1 kiló 1.20—1.60 kr., borsó 1 kiló 20—30 kr., spárga 1 kiló 80.—1 frt, spárgatök 1—1.50 kr., uborka 1 drb 30—50 kr., korai kel 2—3 frt.

Vetőmagvak. Lóheres 66—70 frt. Lucerna 48—52 frt. Muhar mag —25 frt. Tarlórépa — frt, hajdina — forint. Őszi borsó — frt. Bükköny — frt. Baltaim — frt.

A szerkesztésért felelôs: Németh Gellért.

BUTOROK
 részletfizetésre
 6-8 legolcsóbban kaphaték
EHRENTREU és FUCHS testvérek
 Budapest, VI., Teréz-körút 3.

!! FIGYELJÜNK !!

Hogy a világhírű 14 kar. arany-utanz. órákat, melyek eddigelő csakis óráknak közvetlenül lettek elárulva és közvetlenül által csak 9 és 12 főtől eladhattak, a nagy közönségnek is eladhatók, az alantnevezett mint legkíméletesebb jöhmévi elismert cég elhatározta magát ezen órákat, valamint meg 19 értékes tárgyat egész a jövő hónap végéig bárkinek a meg nem leteztet potom áron

7 frtért

szétküldeni.
 Egy 14 karát. arany imit.

uri remonteir zsebbóra, minden 24-30 órában felhuzandó, gazdagon véve és díszítve, teljesen pótolja az arany órákat, 5 éves szűz biztosítás a menetet illetve, 1 arany imit. órálnak, legújabb forma, zárral, 1 pezsgőóra, szép és tartós, 1 kitűnő zsebbes 3 linom acél pengével, 1 arany utanz. gyűrű simill gyémánttal, 2 arany utanz. kiegészítő szabadalm. zárral, 5 arany utanz. ingomb. 1 arany utanz. mellű linom kövel, 1 órákő tartó jegyzőkönyv, 1 ceruzatartó, mint órádsz. elszámozható, mechanikai készülékkel, 4 elobárgy, melyek általában deultsereget óráknak és mindig 1 frt 50 kret elarultatnak. Mindezen 20 értékes tárgy szállítása az alant nevezett cég mindenki részére kötelezetelt

csak 7 frtért

megküldeni, hanem csak a jövő hó végéig. Meg nem feleltő tárgyak szívesen becsereletnek, tehát minden riszó ki van zárva. Szétküldés készpénz ellenében általunk

RABINOVICZ Bécs I ker.,
 Maximilian-Strasse 3. m. n.
 Egy becsületes római katolikus hentesmesterhez ajánlanám adni 14 éves barnal tanonoknak. Cim a kiadóhivataltól.

STOWASSER J.
 hangszergyártó, cz. és kir. udvari és hadseregszállító.
BUDAPEST,
 II. ker., Lánchíd-utca 5.
 Saját gyártmányu fuvó, vonó és ütőhangszerek, kitűnő erős hangu czimbalmok és azok alkatrészeiről nagy képesárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 28-6
 Elpusztíthatatlan erős orgona harmonikákról külön árjegyzék kérésre.
 Mindennemű hangszerek és harmonikák javítása a legolcsóbb árban eszközöltek.

Ócska hangszerek becsereletnek.

Köszöneti dobok.

A magyar aszfalt részvény-társaság
Andrássy-ut 30
 elvállalja jótállás mellett legolcsóbban
aszfalt-burkolatokat
 fektetését és nedves lakások, pinczék, sat. gyökerecs
szárazzá tételét.
 Telefon! Telefon!

HIRDETÉSEKET
 lapunk számára kizárólag
FRIEDENSTEIN VILMOS
HIRDETÉSI IRODÁJA
 (BUDAPEST, Bálvány-utca 2. sz.)
 fogad el.

„SZ. GELLÉRT”
KÖNYVNYOMDA
 BUDAPEST,
 VIII. ker., Práter-utca 44. szám
 elvállal mindennemű
NYOMTATVÁNYOKAT.

MAGYARON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOB B HIRNEVŰ ÓRÁZSÁG.
 Alapított 1847
János
Stausweller
 Regeden. Cz. és hiv. kizárólagosan
 szab. chronometerek és műtőés, foltelátás, demontoz inga-óráknak, ab. alb.
ÓRAK, EKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE
 Képes árjegyzék hírméneve. Javítások pontosan eszközöltek.

Magyar Néplap
 MEZŐGAZDA és KRESTAN
 SZERKESZTŐSÉGE
 és
 KIADÓHIVATALA
 BUDAPEST,
 Práter-utca 44. szám.
 (Óriás-utca sarkán.)

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtitkarság Császka György kalocsai érsek és a budapesti oltárogyártó egység által szállított.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztek, füstölőket, oltárlámpákat, oszillárokat, szobrokat nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sirok és szőszékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését. — Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek, búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 22-52

Kívánatra készségesen küldünk bormentve árjegységeket, alkalmas mintákat.

Hirdetéseket

„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan felvesz a „Magyar Néplap“ hirdetési rovatkezelője

Friedenstein Vilmos

hirdetési irodája

Budapesten, Teréz-körút 3.

Telefon 25-15.

HIRDETMÉNY.

A jelenkor legnagyobb olcsósága az amerikai mérleg. Mérőképesége 400 kg. Használható mindennemű a gazdaságban előforduló cikkeik mázsálásához úgymint: buza, rozs és minden szemes gabona; továbbá széna, szalma, burgonya, répa, liszt, vaj, turó, élő állatok és bármely bolti cikk mázsálásához.

Ezen csodamérleg által egy égető szükségét képező gazdasági és háztartási cikk van pótolva. Mert ezen mérleggel a gazda gabonáját és takarmányát, a háziasszony pedig eladó- és bevásárolt háztartási cikkeit mázsálhatja meg és azon soknemű megrövidítéseknek, melyeknek eddig ki volt téve, többé nem fordulhatnak elő.

A mérleg erős, tartós vasszerkezetű és akár egy gyermek által is könnyen kezelhető. — A mérleg ára használati utasítással együtt a megrendelő postájához az én költségemen szállítva 4 forint 30 krajczár. Az elküldés utánvétel, vagy a pénz beküldése mellett történik. — Ezen mérlegből 3 hónap alatt 5000 darab adatott el. Amerikában több millió darab van forgalomban. Megrendelhető levelezőlapon. Cím:

SOHR LIPÓT, Somogy-Szill.

A mérleg elküldése a tömeges megrendelés miatt 10-20 napot vesz igénybe. 2-3

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási űrlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 forint 20 krajczár. ugyanez magyar és latin szöveggel kisebb középerős papírra nyomva 100 darab 1 forint.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajczárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszelős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1895. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.